

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 lipca 2020 r.

Sąd Rejonowy w Rybniku III Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący Sędzia Sylwia Rehlis

Protokolant sekr.sądowy Gabriela Mainusz

po rozpoznaniu w dniu 28 lipca 2020 r.

sprawy **K. S. (S.) s. J. i D., ur. (...) w R.**

oskarżonego o to, że

w dniu 18 maja 2019 roku w R. przy ul. (...) w ruchu lądowym na drodze publicznej prowadził pojazd mechaniczny, a to samochód osobowy marki T. (...)

o numerze rejestracyjnym (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości, tj. mając 1,09 mg/l, 1,00 mg/l, 0,95 mg/l, 1,03 mg/l, 0,88 mg/l i 0,93 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu przy czym czynu tego dopuścił się będąc uprzednio prawomocnie skazanym za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości i nie stosując się do zakazu prowadzenia, pojazdów mechanicznych orzeczonego wyrokiem Sądu Rejonowego

w R. o sygn. IX K 70/17 z dnia 24 marca 2017 roku oraz nie stosując się do decyzji Prezydenta Miasta R. z dnia. 25 lipca 2017 roku o numerze Km-I-5430.262 i.2017

o cofnięciu uprawnień do kierowania pojazdami mechanicznymi,

tj. o czyn z art. 178a § 4 kk w zw. z art. 178a § 1 kk w zw. z art. 180a kk w zw. z art. 11 § 2 kk

1) uznaje oskarżonego **K. S. (S.)** za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu , przy czym przyjmuje, że znajdował się w stanie nietrzeźwości mając 1,09 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu oraz eliminuje z opisu czynu, że dopuścił się go będąc uprzednio prawomocnie skazanym za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości, to jest czynu wyczerpującego znamiona przestępstwa z art. 178a § 4 kk w zw. z art. 178a § 1 kk w zw. z art. 180a kk w zw. z art. 11 § 2 kk i za to na mocy art. 178a § 4 kk w zw. z art. 11 § 3 kk wymierza mu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

2) na mocy art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1 kk warunkowo zawiesza wobec oskarżonego wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności na okres próby 3 (trzech) lat;

3) na mocy art. 71 § 1 kk wymierza oskarżonemu grzywnę w wysokości 100 (stu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 20,00 (dwudziestu) złotych;

4) na mocy art. 42 § 3 kk orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio;

5) na mocy art. 72 § 1 pkt 1 kk zobowiązuje oskarżonego do informowania kuratora o przebiegu okresu próby, co 6 (sześć) miesięcy;

6) na mocy art. 43a § 2 kk orzeka wobec oskarżonego świadczenie pieniężne w kwocie 10.000,00 (dziesięciu tysięcy) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej;

7) na podstawie art. 627 kpk i art. 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (tekst jedn. Dz. U. z 1983 r., Nr 49, poz. 223 z późn. zm.) zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe obejmujące opłatę w wysokości 180,00 (stu osiemdziesięciu) złotych oraz wydatki postępowania w wysokości 220,00 (dwustu dwudziestu) złotych.

Sędzia

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	III K 2359/19	
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
	K. S.	W dniu 18 maja 2019 roku w R. przy ul. (...) w ruchu lądowym na drodze publicznej prowadził pojazd mechaniczny, a to samochód osobowy marki T. (...) o numerze rejestracyjnym (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości mając 1,09 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, przy czym czynu tego dopuścił się nie stosując się do zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczonego wyrokiem Sądu Rejonowego w. R. sygn. akt IX K 70/17 z dnia 24 marca 2017 r. oraz nie stosując się do	

		<p>decyzji Prezydenta Miasta R. z dnia 25 lipca 2017 roku o numerze Km-I-5430.262i.2017 o cofnięciu uprawnień do kierowania pojazdami mechanicznymi,</p> <p>tj. o czyn z art. 178a § 4 kk w zw. z art. 178a § 1 kk w zw. z art. 180a kk w zw. z art. 11 § 2 kk</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
Kierowanie przez oskarżonego w dniu 18 maja 2019r. w R. na ul. (...) na drodze publicznej samochodu osobowego marki T. (...) o numerze rejestracyjnym (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości mając 1,09 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.	<p>zeznania B. M.</p> <p>zeznania A. C.</p> <p>protokoły badania stanu trzeźwości wraz ze świadectwami wzorowania</p> <p>opinia biegłego z rachunku retrospektywnego</p>	<p>k. 131v-132</p> <p>k. 131-131v, 18-19</p> <p>k. 2,4</p> <p>k. 3,5</p> <p>k. 64-66</p>	
Przyjazd samochodem pod sklep z alkoholami o nazwie (...) i odmowa przez ekspedientkę sprzedaży alkoholu z powodu stanu nietrzeźwości oskarżonego.	zeznania B. M.	k. 131v-132	
Zawiadomienie przez sprzedawcę dyżurnego Policji, po tym jak oskarżony opuścił sklep i wsiadł nietrzeźwy do samochodu, a następnie odjechał nim spod sklepu.	<p>zeznania B. M.</p> <p>zeznania A. C.</p>	<p>k. 131v-132</p> <p>k. 131-131v, 18-19</p>	

<p>Ponowny powrót do w.w sklepu, tym razem jednak jako kierujący zasiadł sąsiad oskarżonego M. J. (1) a oskarżony wszedł sam do sklepu. W tym czasie ekspedientka nie widziała samochodu, który został zaparkowany w innym miejscu niż poprzednio, obok sklepu, a nie na wprost.</p>	<p>zeznania B. M. zeznania M. J. (1) wyjaśnienia oskarżonego</p>	<p>k. 131v-132 k. 46, 132-132v k. 28-29, 130-131</p>	
<p>Po odmowie sprzedaży alkoholu powrót do miejsca zamieszkania, gdzie po kilkunastu minutach przeprowadzono interwencję i przebadano oskarżonego na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu.</p>	<p>zeznania B. M.</p>	<p>k. 131v-132</p>	
<p>Prowadzenie w.w pojeździe pomimo zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczonego wyrokiem Sądu Rejonowego w. R. sygn. akt IX K 70/17 z dnia 24 marca 2017 r. oraz nie stosując się do decyzji Prezydenta Miasta R. z dnia 25 lipca 2017 roku o numerze Km-I-5430.262i.2017 o cofnięciu uprawnień do kierowania pojazdami mechanicznymi.</p>	<p>zeznania B. M. odpis wyroku Sądu Rejonowego w. R. sygn. akt IX K 70/17 informacja z Urzędu Miasta wraz z decyzją Prezydenta Miasta R.</p>	<p>k. 131v-132 k. 36 k. 37-38</p>	
<p>Obecnie nie jest osobą figurującą w Krajowym Rejestrze Karnym</p>	<p>karta karna</p>	<p>k. 117</p>	

1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
	K. S.		
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
Prowadzenie w.w pojeździe będąc uprzednio prawomocnie skazanym za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości	Karta karna	k. 117	
1. Ocena DOWODÓW			
1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1 – 1.6	zeznania świadka B. M.	Logiczne, spójne, konsekwentne, szczegółowe i korespondujące z zeznaniami świadków A. C. i M. J. (1) oraz opinią biegłego z rachunku retrospektywnego i protokołami badania stanu trzeźwości. W sposób pełny i szczegółowy opisują rzeczywisty przebieg zdarzenia. Brak podstaw do	

		<p>kwestionowania zeznań świadka, zwłaszcza, iż jest to osoba zupełnie obca dla oskarżonego.</p>	
1.3	<p>zeznania A. C.</p>	<p>Logiczne i jasne, korespondujące z protokołami badania stanu trzeźwości oraz z zeznaniami B. M..</p>	
1.4	<p>częściowo zeznania M. J. (1)</p>	<p>Częściowo logiczne, spójne, konsekwentne i korespondujące z zeznaniami świadka B. M.. Należy jedynie podkreślić, że opisany przez świadka przebieg zdarzenia wskazuje, iż faktycznie zawiózł oskarżonego pod sklep z alkoholami jako kierujący samochodem sąsiada, ale sytuacja ta dotyczyć może powrotu oskarżonego do sklepu po raz drugi. Do takich wniosków uprawnia fakt, iż ekspedientka za pierwszym razem widziała zaparkowany na wprost wejścia do sklepu samochód, z którego wychodził, a potem wchodził jako kierujący oskarżony. Tymczasem za drugim razem samochód został zaparkowany obok kosza na śmieci, nie na wprost wejścia i ekspedientka nie widziała samochodu, a jedynie idącego pieszo oskarżonego. Opisany przez świadków przebieg tych dwóch zdarzeń wzajemnie się zatem nie wyklucza, zwłaszcza, iż świadek M. J. (1) potwierdza, że zawiózł</p>	

		do sklepu oskarżonego tylko raz. W tym zakresie Sąd nie mógł wykluczyć okoliczności, że drugim razem oskarżony przyjechał pod sklep w towarzystwie świadka.	
1.4	częściowo wyjaśnienia oskarżonego	Logiczne i korespondujące z zeznaniami świadków B. M. i M. J. (1) w zakresie ponownego przyjazdu do sklepu wraz z sąsiadem.	
1.6	odpis wyroku sygn. akt IX K 70/17 informacja z Urzędu Miasta wraz z decyzją Prezydenta Miasta R.	Dokumenty urzędowe, brak podstaw do kwestionowania ich prawdziwości.	
1.1	protokoły badania stanu trzeźwości wraz ze świadectwami wzorowania	Dokument sporządzony w prawidłowej, przewidzianej przepisami formie, przez osobę uprawnioną do jego wydania w zakresie przysługujących jej kompetencji. Brak podstaw do kwestionowania. Dokument niekwestionowany przez strony postępowania.	
	Opinia biegłego z rachunku retrospektywnego	Opinia jest kompletna, jasna, wewnętrznie spójna, a sformułowane wnioski solidnie uargumentowane. Na jej podstawie Sąd m.in. ustalił stan nietrzeźwości oskarżonego w chwili czynu oraz wykluczył podawaną przez niego i świadka wersję zdarzenia, o czym mowa poniżej. Opinia nie była	

		też kwestionowana przez strony postępowania.	
	Karta karna	Dokument urzędowy	
2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
	wyjaśnienia oskarżonego	Oceniając wyjaśnienia oskarżonego Sąd przyznał im walor wiarygodności tylko w zakresie w jakim opisuje przyjazd pod sklep wraz z sąsiadem M. J. (1), o czym była mowa poprzednio. W pozostałej części Sąd uznał je za niewiarygodne. Przede wszystkim wersja oskarżonego opiera się na wprowadzeniu mylnego przekonania, że był on w sklepie tylko raz i wówczas przyjechał jako pasażer, co zresztą miał potwierdzić świadek M. J. (1). O ile sam fakt, że oskarżony przyjechał wraz z sąsiadem pod sklep nie budzi większych wątpliwości, o tyle przebieg zdarzenia opisany przez oskarżonego pomija zupełnie najistotniejszą okoliczność, a mianowicie to, że tego samego wieczoru był już wcześniej tym samochodem, zaparkował go na wprost	

		<p>wejścia i wyszedł z niego jako kierowca, a nie pasażer. Okoliczność tę potwierdzają zeznania świadka B. M., która widziała nietrzeźwego oskarżonego wchodzącego do pojazdu i z tego powodu poinformowała organy ścigania. Nie przekonuje Sądu także wersja oskarżonego o tym, że spożywał alkohol po przyjeździe do domu wraz z sąsiadem M. J. (1). W tej części wyjaśnienia oskarżonego wyklucza opinia z rachunku retrospektywnego, zgodnie z którą po 22.00 u K. S. nie nastąpiło już spożycie alkoholu, o czym będzie jeszcze mowa poniżej. W ocenie Sądu wyjaśnienia oskarżonego stanowią wyłącznie przyjętą przez niego linię obrony, ukierunkowaną na uniknięcie odpowiedzialności karnej.</p>	
	częściowo zeznania M. J. (2)	<p>Sąd nie opierał się na zeznaniach świadka w zakresie, w jakim ten potwierdzał fakt, iż wraz z oskarżonym spożywali alkohol. Otóż z rachunku retrospektywnego wynika, że po 22.00 u K. S. nie nastąpiło już spożycie alkoholu. Jeśli zatem przyjąć, że oskarżony przyjechał do sklepu po raz pierwszy około godziny 22.00, a wrócił do niego wraz z sąsiadem 20-30 minut później, to nie sposób przyjąć, że razem</p>	

		<p>spożywali alkohol. Co więcej, Sąd dokładnie wypytał obu mężczyzn na tę okoliczność zadając im bardzo szczegółowe pytania i okazało się, że obie wersje pozostają wzajemnie sprzeczne. I tak, np. oskarżony podał, że kluczyk do samochodu jaki przekazał sąsiadowi był bez breloczka, świadek z kolei twierdził, iż kluczyk był z breloczkiem. Nie zgadzają się także opisy naczyń, z którego obaj rzekomo pili drinki z colą. Oskarżony podawał, że drink był w wysokiej szklance, a świadek podawał, że w niskiej. Co prawda są to jedynie szczegóły, ale w kontekście opinii biegłego okoliczność wspólnego spożycia alkoholu jest niewiarygodna. O ile zatem nie można wykluczyć, iż faktycznie świadek zawiózł oskarżonego pod sklep kiedy ten pojawił się w nim po raz drugi, o tyle wskazana wyżej część zeznań nie wytrzymuje konfrontacji z opinią z rachunku retrospektywnego.</p>	
<p>1.PODSTAWA PRAWNA WYROKU</p>			
	<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Oskarżony</p>	
<p>#</p>	<p>2.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia</p>	<p>1</p>	<p>j.w.</p>

	postępowania zgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Zachowanie polegające na kierowaniu w ruchu lądowym pojazdem mechanicznym w stanie nietrzeźwości czyli w stanie, w którym zawartość alkoholu w 1 dm ³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość (art. 115 § 16 k.k.) oraz w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych w związku ze skazaniem za przestępstwo, wyczerpuje znamiona określone w art. 178a § 4 kk w zw. z art. 178a § 1 kk. Prowadzenie pojazdu mechanicznego pomimo obowiązującej decyzji o cofnięciu uprawnień do kierowania pojazdami wyczerpuje dodatkowo znamiona czynu z art. 180a kk.			
#	2.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			

Sąd zmienił opis czynu przyjmując zgodnie z opinią biegłego, że oskarżony znajdował się w stanie nietrzeźwości mając 1,09 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu oraz **wyeliminował** z opisu czynu okoliczność, że dopuścił się go **będąc uprzednio prawomocnie skazanym** za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości. Eliminacja tej okoliczności jest konsekwencją zatarcia skazania wyroku Sądu Rejonowego w. R. z dnia 24 marca 2017 roku. O ile zatem Sąd nie mógł w opisie czynu przyjąć powyższego, o tyle nie stanowiło przeszkody do przyjęcia odpowiedzialności za przestępstwo z art. 178a § 4 kk zatarcie w dacie wyrokowania skazania za przestępstwo, którego częścią było orzeczenie **zakazu** prowadzenia pojazdów mechanicznych, jeżeli przedmiotem osądu czyn określony w art. 178a § 1 kk został popełniony **w okresie obowiązywania tego zakazu** (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 2.07.2019 r., sygn. akt V KK 364/18 oraz z dnia 4.12.2014 r., sygn. akt III KK 381/14).

#

2.3. Warunkowe umorzenie postępowania

Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	2.4. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
#	2.5. Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
1.KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
j.w.	1	1	Sąd orzekł karę pozbawienia wolności w wymiarze 10 miesięcy jako adekwatną do znacznego stopnia winy i znacznego stopnia społecznej szkodliwości czynu. Stopień społecznej szkodliwości jest znaczny - o czym świadczy przede wszystkim rodzaj

naruszonych przez oskarżonego dóbr chronionych prawem, jakimi są bezpieczeństwo w komunikacji oraz życie i zdrowie uczestników ruchu drogowego, a także rodzaj naruszonych przez oskarżonego reguł ostrożności, których celem jest zminimalizowanie zagrożenia związanego z ruchem pojazdów mechanicznych do stopnia społecznie akceptowalnego i stopień ich naruszenia. Prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie zagrażającym bezpieczeństwu innych osób, jakim bez wątpienia jest stan nietrzeźwości, w stopniu znacznym narusza zasady bezpieczeństwa, w szczególności, że stężenie alkoholu w organizmie oskarżonego w sposób znaczący przekraczało dozwolone normy (w granicach 1,09 mg/l). Zatem oskarżony, prowadząc pojazd mechaniczny w stanie nietrzeźwości, zlekceważył nie tylko własne bezpieczeństwo, ale również bezpieczeństwo innych osób. Sprawca działał przy tym umyślnie, mając świadomość, iż znajduje się w stanie nietrzeźwości oraz tego, iż prowadzi pojazd pomimo zakazu oraz nie stosując się do decyzji o cofnięciu uprawnień.

Czyn oskarżonego jest również zawiniony w stopniu znacznym. Oskarżony jest osobą dojrzałą, w chwili popełnienia czynu mógł rozpoznać jego znaczenie i pokierować swoim postępowaniem, zatem uzasadnionym było wymagać od niego zachowania zgodnego z normą prawną.

Przy wymiarze kary za przypisany oskarżonemu czyn Sąd baczyl, by orzeczona kara spełniała swe cele wychowawcze i zapobiegawcze wobec oskarżonego, uświadamiając naganność jego postępowania. Wpływ na wymiar kary miały także względy prewencji ogólnej. Kara ta ma również uświadomić społeczeństwu konieczność respektowania podstawowych zasad współżycia społecznego, a także ustalonych zwyczajów oraz wskazuje na to, że brak poszanowania obowiązującego prawa, jego lekceważenie powoduje szereg niekorzystnych i dotkliwych konsekwencji. Sąd wziął także pod uwagę okoliczności łagodzące i obciążające sprawcę. Zarówno stopień społecznej szkodliwości czynu jak i stopień zawinienia jest znaczny. Okolicznością obciążającą

			<p>jest zapewne, iż sprawca prowadził pojazd w stanie nietrzeźwości nie będąc motywowany żadnymi nadzwyczajnymi okolicznościami. Nadto oskarżony jako uczestnik ruchu drogowego naruszył podstawowy ciężący na nim obowiązek jakim jest prowadzenie pojazdów w stanie bezwzględnej trzeźwości, zagrażając bezpieczeństwu innych osób. Okolicznością łagodzącą jest natomiast zapewne, to, iż oskarżony jest już obecnie osobą niekaraną, czynu prowadzi ustabilizowany tryb życia, ma rodzinę.</p>
		2, 5	<p>Po dokonaniu szczegółowej analizy właściwości i warunków osobistych oskarżonego, w tym jego dotychczasowego sposobu życia i postawy oraz mając na uwadze jego niekaralność, Sąd przyjął, iż wobec tego oskarżonego istnieje pozytywna prognoza kryminologiczna wyrażająca się w przekonaniu, iż nie popełni on ponownie przestępstwa, wyciągnie właściwe wnioski z przedmiotowego zdarzenia i będzie przestrzegał porządku prawnego. Dlatego też Sąd, mając również na względzie przewidziany przez ustawę karną prymat kar wolnościowych, na mocy art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1 kk</p>

			<p>warunkowo zawiesił wobec oskarżonego wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności na okres próby 3 lat. W ocenie Sądu orzeczonej kary wobec oskarżonego kara wolnościowa osiągnie bowiem swój cel, a w szczególności oskarżony powstrzyma się od dalszego naruszania prawa i będzie odtąd stosował się do przyjętych reguł ostrożności wymaganych okolicznościami. Zdaniem Sądu w niniejszym przypadku nie ma potrzeby silniejszego oddziaływania na oskarżonego w kierunku zmiany jego postawy wobec dóbr chronionych prawem oraz zasad ostrożności i ugruntowania w nim konieczności respektowania norm postępowania, a wskazany powyżej, trzyletni okres próby jest, w ocenie Sądu, wystarczający i zarazem konieczny, dla zweryfikowania przyjętej prognozy względem przyszłego zachowania tego oskarżonego.</p> <p>Nadto na mocy art. 72 §1 pkt 1 kk zobowiązano oskarżonego do informowania kuratora o przebiegu okresu próby co 6 miesięcy.</p>
		3	Na mocy art. 71 § 1 kk, wobec warunkowego zawieszenia wykonania

			<p>kary pozbawienia wolności Sąd wymierzył oskarżonemu kara grzywny w wysokości 100 stawek dziennych, określając wysokość jednej stawki na kwotę 20 złotych. Ustalając wysokość stawki dziennej wzięto pod uwagę dochody sprawcy, jego warunki osobiste, rodzinne i stosunki majątkowe oraz możliwości zarobkowe. Oskarżony jest osobą prowadzącą działalność gospodarczą, z której osiąga dochód rzędu 4.500 złotych netto, jest właścicielem nieruchomości zabudowanej domem jednorodzinny i posiada samochód. Wysokość grzywny jest zatem adekwatna do sytuacji majątkowej i rodzinnej oskarżonego, będzie on w stanie uiścić grzywnę bez uszczerbku dla siebie i rodziny.</p>
		4.	<p>Sąd na mocy art. 42 § 3 kk orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio.</p> <p>Sąd tytułem komentarza wyjaśnia, iż w świetle nowelizacji ustawy z dnia 20 marca 2015 roku, nie pozostawiono Sądowi możliwości orzekania zakazu prowadzenia pojazdu za czyn przypisany oskarżonemu</p>

na okres krótszy niż 3 lata, a w przypadku popełnienia przestępstwa z art. 178a § 4 kk ustawodawca wprowadził **obligatoryjny**

dożywotni **zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych.**

Wskazać przy tym należy, że celem jaki przyświecał ustawodawcy było zaostrzenie przepisów dotyczących kierowców popełniających przestępstwa z art. 178a kk tj. przestępstwa prowadzenia samochodu w stanie nietrzeźwości, aby wyeliminować liczbę kierowców popełniających przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji. Zmiany jakie zostały wprowadzone przez ustawodawcę do Kodeksu karnego w związku z wejściem w życie w dniu 18 maja 2015r. ustawy o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw z dnia 20 marca 2015r dotyczyły między innymi przepisu art. 42 § 3 kk poprzez pozbawienie osób ponownie popełniających przestępstwo prowadzenia pojazdów mechanicznych w stanie nietrzeźwości możliwości prowadzenia w ogóle pojazdów mechanicznych i ich wyeliminowanie z ruchu drogowego. Powyższe oznacza, że w razie uznania oskarżonego za winnego zarzucanego mu w/w przestępstwa

określonego w art. 178a § 4 i wydania wobec niego wyroku skazującego, Sąd obligatoryjnie orzeka zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio, chyba że zachodzi wyjątkowy wypadek, uzasadniony szczególnymi okolicznościami. Zgodnie z wolą ustawodawcy, w przypadku spełnienia którejkolwiek z wymienionych powyżej przesłanek, zasadą jest orzeczenie zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych dożywotnio. Rezygnacja z orzeczenia takiego środka jest wyjątkiem od tej zasady i jest dopuszczalna wyłącznie w przypadku ziszczenia się wyjątkowego wypadku. Na gruncie tej sprawy Sąd nie dostrzegł jakichkolwiek okoliczności pozwalających sformułować wniosek o wyjątkowym wypadku, o jakim mowa w przepisie. Oskarżony pomimo orzeczonego zakazu i wydanej decyzji o cofnięciu uprawnień do kierowania pojazdami prowadził, pojazd w stanie nietrzeźwości, wiedząc, iż w zasadzie przez cały dzień spożywał znaczną ilość alkoholu, wyjechał na drogę publiczną, stwarzając poważne zagrożenie dla innych uczestników ruchu drogowego.

		6	Zgodnie z treścią art. 43 a § 2 kk obligatoryjnym było nadto orzeczenie świadczenia na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w wysokości co najmniej 10 000 zł. Orzeczone świadczenie pieniężne ma charakter wyraźnie represyjny i stanowi dla sprawcy dodatkową dolegliwość finansową zbliżoną w swym charakterze do grzywny. Środek ten pełni funkcję związaną z potrzebą kształtowania świadomości prawnej, będąc wyrazem tego, że sprawca popełniając czyn zabroniony powinien spotkać się z pewną i nieuchronną formą dolegliwości. Wysokość świadczenia Sąd ustalił biorąc pod uwagę dochody sprawcy i jego możliwości majątkowo-zarobkowe. Jednocześnie wysokość ww. środka karnego została określona na najniższym dopuszczalnym poziomie.
1.1Inne ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
1.6. inne zagadnienia			

<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>		
<p>1.Koszty procesu</p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>7.</p>	<p>Oskarżony jest osobą pracującą i zarobkującą, a zatem brak podstaw do zwolnienia go od ponoszenia kosztów postępowania, które swoim zachowaniem spowodował i powinien ponieść.</p>	
<p>1.1Podpis</p>		
<p>Rybnik, dnia 10.08.2020 roku</p>		